

rettiget og en fuldstændig ny Brug af Ordet. Det er de Betingelser, Folkethinget stillede i Fjor, og det er dem, det fastholder. Jeg veed meget vel, at der ligeledes med Hensyn til andre Punkter var Uoverensstemmelse om Finantsloven i Fjor, nemlig med Hensyn til Fortsættelsesbevillinger. Men jeg skal ogsaa, for at der ikke her skal komme Misforstaaelser op, som kunne bruges, det indrømmer jeg, fra Regjeringspartiets Side imod os i den Kamp, de nu agte at aabne mod os, og som vi allerede kunne mærke, ogsaa paa dette Punkt klargjøre Folkethingets Stilling i Fjor. Folkethinget stod ikke i Fjor paa det Standpunkt, at det sagde: Enhver Bevilling, der har staaet paa en provisorisk Lov eller er taget provisorisk, voterer Folkethinget ikke Fortsættelsen af; det gjorde Folkethinget ikke. Jeg er nødt til at sige det i Anledning af en Bemærkning, der kom frem fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), om hvorledes Folkethinget vilde stille sig i Aar lige overfor polyteknisk Lærestiftelse, eftersom Begyndelsen var taget provisorisk. Jeg skal altsaa minde ærede Medlemmer om Folkethingets Standpunkt i Fjor. Folkethingets Standpunkt var dette, at det med Hensyn til de Forsættelsesbevillinger, hvis Begyndelse var taget provisorisk, stillede sig fuldstændig frit og rent sagligt, saaledes at det, at en Bevilling var taget provisorisk eller paabegyndt provisorisk, ikke var noget-somhelst Argument for Folkethinget til Fortsættelsen, men heller ikke noget afgjørende Argument for at nægte den. Alt kom an paa Bevillingens saglige Karakter og Betydningen af den Handling, hvorved Regjeringen havde optaget den provisorisk, om deri kunde siges at ligge en bestemt Trods mod Folkethingets Villie, eller om det var stiet i Uighed med de Betragtninger, der gjøres gjældende, naar en Regjering handler paa forventet Tillægsbevilling. Saaledes var Folkethingets Stilling i Fjor. Folkethinget godkjendte derfor i Fjor paa Finantsloven enstemmig og efter forudgaaet Vedtagelse i Finantsudvalget — det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) var selv med dertil — uden Protest fra nogen Side afstillede Udgifter, som vare paabegyndt provisorisk, men som vi bevilgede Fortsættelsen af, fordi der ikke deri kunde siges hverten saglig eller politisk at ligge nogen Godkendelse. Jeg skal f. Ex. nævne Udgifterne til Gradmaaling, som Kultusministeren fik bevilget, skjøndt de vare nægtede af Folkethinget forud og paabegyndt provisorisk, og de Udgifter til Foranstaltninger under Krigsministeriet, som ligeledes Folkethinget i Fjor

bevilgede, skjøndt de vare paabegyndte provisorisk, saaledes Foranstaltninger ved Sølvgadens Kaserne med mange flere saadanne Udgifter, som i Fjor paa Finantsloven bleve bevilgede og indstillede til Vedtagelse af hele Finantsudvalget, ogsaa af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), uden Spor af Modsigelse fra nogen Side. Oppositionen havde stiet ikke indtaget det Standpunkt i Fjor, at det, fordi Noget havde staaet paa en provisorisk Lov, saa dermed i og for sig skulde være givet, at man ikke kunde bevilge Fortsættelsen. Et saadant Standpunkt vilde føre til aldeles absurde Resultater, og det Standpunkt har Folkethinget ikke stillet sig paa, tværtimod. Jeg fremhæver det kun, fordi jeg tror, at det ingen Gavn er til, at der udsprede eller fremkommer Ting, som saa gaa videre og give Anledning til fuldstændig vrangestillinger om, hvad Folkethinget har gjort. For Resten er Spørgsmaalet meget lidt praktisk, da der ikke i Aar er saadanne Fortsættelsesbevillinger paa Finantsloven; det spiller altsaa ingen væsentlig Rolle nu. I Fjor havde det sin Betydning, i Aar har det mindre at betyde. — Men jeg vender altsaa tilbage til vor Politikk og jeg gjentager da, at det, som vor Politikk var i Fjor, akkurat det Samme er den i Aar. Jeg ønsker ikke, der skal være nogen-somhelst Mangel paa Klarhed hos Regjeringen og ærede Medstandere om det. Det, vi gjorde i Fjor, gjøre vi igjen i Aar. Var det Skinforhandling i Fjor, saa faae ærede Medlemmer prøve paa at kalde det Skinforhandling igjen i Aar. Men de maa da ogsaa bevise det. Det er ikke nok at sige, at det er Skinforhandling, derved komme de ingen Vegne, det vil afhænge af, om de Nægtelser, de Paastande, der opstilles fra Folkethingets Side, saglig ere ubegrundede eller ikke. Kan de paavise, at det er ubegrundet, at Folkethinget nægter at give Bevillinger, hvorigjennem det præjudicerer sin frie Lovgivningsvirksomhed, saa er det Skinforhandling, men kunne de ikke det, ere de nødt til at indrømme, at det er konstitutionelt nødvendigt for Folkethinget at hævde dette, hvis vi ikke fuldstændigt skulle kastes over i Absolutismen, saa skulle de ikke tale om Skinforhandling, men huffe paa, at det er dem, der stille Fordringer, som ere konstitutionelt aldeles umulige, som i Virkeligheden drive Skinforhandling. Kan de paavise, at det er forsvarligt og rigtigt at fortsætte Rjebenhavns Besættning, kan de imøbegaa vore Argumenter saaledes, at de med Rette kunne sige, at vi ikke sagligt have Grund til at modsætte os den, saa kunne de tale om